

Unitățile de intervenție de elită ale Jandarmeriei Naționale franceze, aparținând Forțelor Armate Terestre însărcinate cu combaterea mării criminalități organizate și a terorismului național și internațional

Articol dedicat unității de intervenție de elită **GIGN** (Grupul de Intervenția al Jandarmeriei Naționale) cu oazia aniversării a 50 de ani de existență

Research Professor (prof. univ. dr. habil.) **Thomas CSINTA** ^[1] ^[2] ^[3]
MM (Modelizare matematică) și Matematici Aplicate în Științe Sociale (MASS) ^[1]
Jurnalist de investigații criminale ^[2]
Director și redactor șef al publicației franco-române Jurnalul Bucureștiului („Le Petit Parisien”) ^[3]

GIGN (Grupul de Intervenție al Jandarmeriei Naționale) este o unitate de luptă (intervenție) de elită a **Gandarmeriei Nationale (GN)**—forță armată franceză cu misiune de poliție creată în 1791) echivalentul **RAID (Recherche, Assistance, Intervention, Dissuasion)** al Poliției Naționale (**PN**—creată pe 14 august 1941) înființată pe 23 octombrie 1985 de către ministrul de interne **Pierre Joxe** la propunerea comisarului șef **Pierre Broussard**—„asasinul” celebrului brand legendar al mării criminalități francize, inamicul public n^o1 Jacques Mesrine) specializată în **gestionarea crizelor**, care intervine în materie de antiterorism, kidnapping (răpire și sechestrare de persoane/luare de ostatici), arestări cu un risc (foarte) ridicat în cadrul luptei contra mării criminalități și a crimei organizate („**grand banditisme**”), în materie de securitate—protecție (oficialități/diplomați francezi), pe teritoriul național (francez) sau în străinătate: *Congo-Brazzaville, Republica Centrafricană, Algeria, Coasta de Fildeș, Haiti, Afganistan, Irak, Libia, Mali* sau ale unor obiective amenințate), respectiv, în cazul *revoltelor sau rebeliunii în mediul carceral* (inclusiv în centrele de retenție), cu precădere, în regiunile (ariile) metropolitane (mediul periurban/gări, aeroporturi, porturi, penitenciare, etc.) dar și în cel rural (localități izolate/în cazuri rare, având în vedere faptul că peste 95% din teritoriul francez este urbanizat).

---

^[1] Centrul de Consultanță, Studii & Cercetări de pe lângă Școlile Superioare Franceze de Înalte Studii (Les Grandes Ecoles) Paris—București

^[2] Atașat de presă permanent al Organizației pentru Apărarea Drepturilor Omului (Națiunile Unite) la Curțile cu Jurați ale Tribunalelor Judiciare franceze, Paris

^[3] Cotidian cultural—educațional și științific și de cercetare în științe socio—judiciare cu caracter academic, București

Cunoscute și sub denumirea de „**forțe speciale**” (de luptă, de intervenție, etc.) aceste unități de elită se disting prin pregătirea lor riguroasă și prin capacitatea de desfășurare operațiuni complexe și riscante. Ele sunt dotate cu cele mai noi echipamente și armament și beneficiază de o instruire specializată în domenii precum luptele anti-tero, recunoașterea tactică și pentru intervențiile sale în operațiuni de salvare a ostaticilor, arestarea criminalilor periculoși și neutralizarea amenințărilor teroriste.

Creat (oficial) cu o jumătate de secol în urmă, pe 16 aprilie (cu un efectiv de 387 de militari-jandarmi, cu deviza „**S’angager pour la vie**”/a se angaja pentru viață), condus din 30 martie 2017 de către **Col. Laurent-Gilles-Marie Phélip** (n.1969, al 11-lea șef al GIGN) și dependent (direct) de **DGGJ** (Direcția Generală a Jandarmeriei Naționale) aflată sub comanda **Generalului de Armata Richard Lizurey** (din 1 septembrie 2016), **GIGN** deși este activ, în principiu, pe teritoriul național, acesta intervine, în egală măsură și în străinătate în cadrul **Forțelor Armate Terestre Franceze** și în special, în cadrul misiunilor **COS** (Comandamentul Operațiunilor Speciale, creat pe 24 iunie 1992) subordonat **CMA** (Șeful Statului Major al Armatei) și **autorității directe al Președintelui Republicii**.

Crearea acestuia este hotărâtă, după ce la **Jocurile Olimpice de la München**, 11 membri ai echipei israeliene sunt luați ostatici (5-6 septembrie 1972/„**Masacrul de la München**: 11 sportivi israelieni și un polițist vest-german, uciși) de către **8 teroriști** (5 uciși și 3 capturați), care solicitau eliberarea și transferul în Egipt a 236 de militanți palestinieni deținuți în Israel, precum și eliberarea a 2 prizonieri germani de extremă stânga încarcerați în Germania Federală (RFG). Este vorba de **Ulrike Marie Meinhof** (1934-1976, membră a RAF/Rote Armee Fraktion, jurnalist, sociolog și scriitor, fata reputatului istoric Werner Meinhof/1901-1940, fost profesor la Friedrich-Schiller-Universität Jena, arestată pe 25 iunie 1972 și condamnată la 8 ani de închisoare pe 29 septembrie 1974, pentru comiterea a mai multor atentate teroriste în perioada 1960-1970), respectiv, **Bernd Andreas Baader** (1943-1977, șeful organizației **RAF**, implicat în 5 atentate cu bombă în cursul anului 1972, arestat în același an), care împreună cu companionul său **Gudrun Ensslin** (1940-1977, cofondator și ea al **RAF**) și un alt membru al **RAF**, **Jan-Carl Raspe** (1944-1977), toți au făcut obiectul unei sinucideri colective (în închisoare) pe 18 octombrie 1977.

Evenimentul succede „**Războiului de 6 zile**” (5-10 iunie 1967/Israel, Egipt, Sinai) și Rezoluției n°242 din 22 noiembrie 1967 al ONU, conform căreia Israel urma să restituie țărilor arabe teritoriile cucerite, care la rândul lor erau obligate să recunoască, oficial, Statul Israel. De atunci, practic, palestinienii sunt plasați sub ocupație israeliană. Ca urmare a evenimentului dramatic de la München, **Christian Prouteau** (n.1944, ofițer de Jandarmerie și prefect) crează pe **1 decembrie 1973**, o unitate de intervenție de elită **ECRI** (Echipa de Comando Regional de Intervenție) în cadrul **EGM** (Escadrila Jandarmeriei Mobile) la Maisons-Alfort (regiunea urbană pariziană), care fuzionează pe 26 aprilie 1974 cu **GIGN** (creat pe 1 martie 1974) sub comanda acestuia. Ca urmare, **GIGN** va avea 2 subdiviziuni (cu cartierul său general, din 1983, la Satory/Versailles, regiunea urbană pariziană) și centrul de instrucție la Frileuse (Beynes): una la Maisons-Alfort, prin asimilarea **ECRI** (operativă pe teritoriul național corespunzând regiunilor militare: 1, 2, 3, respectiv, 6) și una constituită în cadrul **EGM** (operativă în regiunile

militare 4, 5, 7). Pentru integrarea acestui corp de armată de elită a GN candidatul trebuie fie jandarm și să aibă mai puțin de 32 de ani.

Începând cu **1 septembrie 2007** (la sugestia Președintelui Nicolas Sarkozy/2007-2012) are loc o profundă reorganizare al **GIGN în 3 forțe operaționale**, „**absorbind**” **GSIGN** (Grupul de Securitate al Jandarmeriei Naționale/creat pe **1 ianuarie 1984**, împreună cu **EPIGN**/Escadrila de Parașutiști a Jandarmeriei Naționale/creat în 1971, aflat în subordina **GSIGN**): **Forța de Intervenție** (vechiul **GIGN**); **Forța de Observație–Căutare**, vechiul grup de observație–căutare al **EPIGN** și **Forțele de Securitate–Protecție** (membrii secției de securitate și protecție a **EPIGN** și al **GSPR** (Grupul de Securitate al Președenției Republicii), o unitate a **Poliției Naționale** și a **Jandarmeriei Naționale**, aparținând din punct de vedere administrativ Serviciului de Protecție (creat pentru prima oară pe **1 martie 1935**, reorganizat pe 19 octombrie 1994 sub președinția lui **François Mitterrand/1981-1995** și „reformat” pe 2 octombrie 2013 sub președinția lui **François Hollande/2012-2017**).

GIGN dispune astăzi de un efectiv de 387 de militari (407 în august 2009, înainte ca GN să fie transferat, din inițiativa Președintelui Nicolas Sarkozy pe **1 septembrie 2009**, din subordina Ministerului Apărării Naționale în cea a Ministerului de Interne) și de un buget de cca 2 M€ de euro, din care 0,5M€ „cheltuieli de deplasare”, fiind condus de către Colonelul Laurent Phélip (din 30 martie 2017). **Ca misiuni principale ale GIGN menționez: Piratair** (deturnări de avioane), **Piratmer** (deturnări ale navelor sau atacuri asupra acestora), **Piratome** (atac nuclear), **Piratox** (atac chimic sau biologic), **Piratext** (sechestrare de persoane–luare de ostatici de naționalitate franceză în afară teritoriului național). Printre alte atribuții ale sale putem menționa și: neutralizarea furibunzilor, precum și arestarea persoanelor considerate „periculoase” și înarmate. **SSP** (Serviciul de Securitate și Pază) asigură deasemenea protecția înalților funcționari francezi sau străini, precum și ai diplomaților în zonele cu risc ridicat de atac armat, securitatea Ambasadelor și ai reprezentanților diplomatici francezi în străinătate, extrădarea cetățenilor francezi în străinătate, gestionarea crizelor de conflict armat în străinătate în care sunt implicați cetățeni francezi, precum și alte evenimente naționale sau internaționale în care interesele Franței sau francezilor sunt în cauza. **GIGN a câpătat o reputație națională și internațională, în special, în urmă unor intervenții spectaculoase și în străinătate** (Djibouti, San Salvador, Arabia Saudită, Țara Bacă franco–spaniolă, Nigeria, Insulele Comore, etc.) pentru eliberarea unor ostatici. Iată câteva dintre acestea.

Pe 3 februarie 1976, în jurul orei 07h15, la **Loyada în Djibouti** („**Côte française des Somalis**”) la frontiera cu Somalia, aflat în Cornul Africii (înconjurată de către Somalia, Etiopia, Eritreea și Yemen), fostă colonie franceză până la obținerea independenței pe 27 iunie 1977, cunoscută în timpul colonizării frâneze și sub numele **TFAI** (Territoire français des Afars et des Issas, între 1967-1977), militanții independențiști al **FLCS** (Front de Libération de la Côte des Somalis/Front for the Liberation of the Somali Coast, creat în 1960 la Mogadiscio (Mogadishu) de către **Mahmoud Harb** (1921-1961, om politic al Coastei Somaliilor) și activ până la obținerea independenței Djibouti, va lua ostatec un autobus școlar (cu cca 30 de copii la bord) la

Djibouti. În cursul zilei următoare, a 2-a Companie de legionari parașutiști al celui de-al 2-lea Regiment (2e REP) al Legiunii Străine (franceze, creată în 1831/cca 7.700 de oameni) și o unitate de **GIGN** (condus de către **Christian Prouteau**), împreună cu o unitate a 13^oDBLE (a 13-a Semibrigadă a Legiunii Străine, regiment de infanterie motorizată, creată în 1940/efectiv, cca 13.000 de oameni) în cadrul unui asalt spectaculos vor asedia autobuzul, vor ucide 7 răpitorii și vor elibera ostaticii. **Nadine Durand** (o elevă aflată în autobuz, pe un scaun din față), moare în timpul intervenției, ca și o altă elevă, **Valérie Geissbuhler**, peste câteva zile, datorită rănilor garve (incompatibile cu viața), după ce este transferată la Spitalul Val de Grace la Paris. Alți 5 elevi, asistenta socială și șoferul autobuzului au fost răniți. Un băiețel, dispăre cu unul dintre răpitori (rămași în viață), dar este eliberat în cursul zilei următoare la Hargeisa (Somalia). Locotent-colonel **Jean-Jacques Doucet**, șeful secției n^o1 al celelei de a 2-a Companii este și el rănit.

O altă intervenție spectaculoasă a **GIGN** are loc între 27 aprilie–5 mai 1988, la Ouéva (Noua Caledonie, colectivitate teritorială franceză – arhipelag, în Oceanul Pacific), unde independentiștii **FLNKS** (Kanak and Socialist National Liberation Front/Front de Libération Nationale Kanak et Socialiste, un ansamblu de partide politice din Noua Caledonie fondat între 22-24 septembrie 1979, după congresul de dizolvare al Frontului Independentist, activ până în 1984) au ucis la Brigada de Jandarmerie 4 militari (Georges Moulié, Edmond Dujardin, Daniel Leroy și Jean Zawadzki), după care au sechestrat 27 de persoane într-o grotă. În urma asaltului (la care au participat 74 de militari) lansat de către **GIGN**, alatri de **EPGIN**, respectiv, o unitate a forțelor speciale aparținând **Comandoului Hubert** (creat în decembrie 1947 purtând numele locotenentului **Augustin Hubert** ucis în bătălia din 6 iunie 1944 la Riva Bella/unul dintre cele 7 comandouri ale Marinei franceze, specializat în acțiuni antiteroriste submarine) și o unitate de militari al Regimentului de parașutiști de șoc n^o11 (11e BPC), 19 Kanaks sunt uciși, iar 14 au fost luați prizonieri. Din păcate și 2 militari francezi își vor pierde viața (Régis Pedrazza și Jean-Yves Véronsunt). În ciuda unor pierderi de vieți omenești din partea **GIGN**, această intervenție este considerată una dintre cele mai remarcabile, ale acestuia, de către **DGSE** (Direcția Generală a Securității Externe, serviciul de informații francez aflat sub autoritatea Ministrului Apărării), condus între 9 octombrie 2008–10 aprilie 2013 de către Erard Corbin de Mangoux/n.1953, când este numit Prefect al Departamentului Yvelines/regiunea urbană pariziană, până pe 22 iulie 2015 când devine Consilier al Curții de Conturi. Din 26 iunie 2017 ea se află sub comanda lui Bernard Emié/n.1958, diplomat, fost ambasador extraordinar și plenipotențiar al Franței în Marea Britanie între 2011-2014, iar ulterior, până la numirea lui în funcție, înalt reprezentant al Franței la Alger/Algera).

În sfârșit, o altă intervenție ieșită cu totul din comun este asultul lansat de către **GIGN** (30 de militari, sub comanda lui **Denis Favier**, atunci căpitan), împreună cu **GEIPN** (18 militari) pe 26 decembrie 1994 (în timpul Războiului civil din Algeria/26 decembrie 1991-8 februarie 2002, în care vor pieri cca 250.000 de persoane), pe Aeroportul Marsilia–Marignane, asupra unui avion al companiei Air France al **zborului regulat AF n^o8969** (AF8969, AFR8969), în timpul președinției (de stânga) a lui François Mitterrand (1981-1995) și al Guvernului (de dreapta) al Prim-Ministrului **Edouard Balladur** (n.1929, în funcție între 1993-1995). Un **Airbus A300** (F–GBEC)

cu 241 de pasageri la bord (dintre care 12 membri al echipajului: Comandant Bernard Delhemme, Copilot Jean-Paul Borderie, Mecanic de Bord Alain Bossuat/PNT–Personal Navigant Tehnic, respectiv, Însoțitorii de bord: Christophe Morin, Claude Burgniard, Gilles Dunis, Christiane Adenot, Nicole Chauvin, Sylviane Bidault, Anne Dufrène, Richard Cleret și Ludovic Ulmer/PNC–Personal Navigant Comercial) care urma să decoleze pe 24 decembrie de pe **Aeroportul Alger–Houari Boumédiène** cu destinația **Complexul aeroportuar Paris Roissy–Charles de Gaulle**, după cca 40 de ore de sechestrare la sol este deturnat pe 26 decembrie pe Aeroportul Marsilia– Marignane, în jurul orei 03h15 (pentru alimentare cu 27 tone de carburant/4 ori mai mult decât era necesar pentru a ajunge la Paris) și unde va fi reținut din nou la sol de către 4 teroriști aflați la bord (**Abdul Abdallah Yahia**/Emirul, un apropiat al lui Djamel Zitouni–Abou Abderahmane Amine (1964-1996, fost șef al GIA/Grupul Islamist Armat, organizație teroristă considerată apropiată grupării islamiste Al Qaeda, creată în 1992, responsabilă de masacrarea a zeci de mii de civili în Algeria/ccca 80.000-100.000), **Mustafa Chekienne**, **Makhlouf Benguetaff** și **Salim Layad**, toți membri **GIA**, care solicitau eliberarea a 2 lideri al **FIS** (Frontul Islamic de Salvare, activ între 1989-1992, o formațiune politică salafistă algeriană având ca obiectiv transformarea Republicii Algeriene, Democratice și Populare, într-un stat Islamic). Este vorba de **Abbassi Madani** (n.1931) și **Ali Belhadj** (n.1956), fondatori al FIS, încarcerați din 30 iunie 1991 în Algeria. Teroriștii aveau în plan prăbușirea avionului deasupra **Turnului Eiffel** sau al Turnului Montparnasse, în cazul în care revendicările lor nu ar fi fost satisfăcute. În urma negocierilor, la Marignane, sunt eliberați 63 de pasageri (femei și copii), însă, la orele 21h30 în seara Crăciunului, un angajat (bucătar) al Ambasadei Franței la Alger, **Yannick Beugnet** (28 de ani) este totuși executat, el fiind cea de a 3-a victimă a acestui eveniment terorist fără precedent până atunci (după execuția unui ofițer algerian care însoțea zborul și a unui diplomat, Bui Giang To, consilier comercial la Ambasada Vietnamului din Alger). Această intervenție (după 54 de ore de sechestrare) care va dura cca ¼ ore (în care s-ar fi tras peste 1.000 de cartușe, fiind răniți 9 militari ai GIGN, printre care și **Denis Favier**, respectiv, 16 civili/13 pasageri și 3 membri al echipajului) și care a făcut celebru **GIGN** în lumea întreagă, este considerată de către autorități ca una dintre cele mai remarcabile reușite ale acestuia. După acest eveniment, Air France a suspendat zborurile sale către Algeria până în 2003. Astăzi **zborul AF8969** nu mai există, el fiind înlocuit cu cele **AF3543** și **AF7667**. Cei 4 teroriști s-ar fi urcat în avion pe 24 decembrie, în jurul orei 11h00, cu complicitatea unui inspector de poliție al Poliției de frontieră.

Alte intervenții importante (notabile) spectaculoase ale GIGN

Intervenția în mai 1974, cu ocazia unei revolte de mare anvergură, în cea mai mare închisoare din Europa, **Fleury-Mérogis** (Maison d'Arrêt/deschis în 1968, cu 2.855 de locuri) aflată în Departamentul Essonne (regiunea urbană pariziană); Intervenția în septembrie 1976 într-o deturnare de către 5 teroriști croați anti-Tito a unui avion Boeing 727 al TWA (Trans World Airlines, o companie americană veche care făcea parte din „Big Four”, alături de celelalte 3 mari companii: American Airlines, United Airlines și Eastern Air Lines), care a fuzionat cu American Airlines în aprilie 2001. Cursa asigură legătură regulată dintre New York–Chicago. GIGN reușește pe calea negocierilor eliberarea celor 49 de ostatici și arestarea teroriștilor;

Intervenția pe 30 septembrie 1977 pe **Aeroportul Orly–Vest** (în cooperare cu **BAG–Brigada AntiGang** condus de către Comisarul șef Robert Broussard) în deturnarea unui avion al Companiei Air Inter, Cursa IT429 Paris Orly–Lyon Satolas de către un furibund (Jacques Robert), care ținea ostatici 94 de persoane aflate la bord (printre care și pe Deputatul Lucien Neuwirth și fostul Ministru, Philippe Malaud) de peste 7 ore. În timpul asaltului lansat de către **GIGN**, un pasager moare și alți 4 sunt răniți, dintre care unul grav, din cauza exploziei unei grenade al furibundului, care se va preda, militarilor de la **GIGN**.

Pe 3 mai 1979, are loc o intervenție „nesângeroasă” a **GIGN**. Înainte de a lua cu asalt **clădirea Ambasadei Franceze din San Salvador** pentru eliberarea funcționarilor francez luați ostatici de către un grup de extremiști de stânga (adolescenți, neexperimentați, depășiți de evenimente) în urma negocierilor, aceștia vor renunța la revendicările lor și vor elibera ostaticii. **GIGN** condus de către căpitanii **Christian Prouteau** (n.1944, Colonel în rezervă, din 1 octombrie 1994, iar ulterior Prefect) și Paul Barril (n.1946, implicat ulterior, într-o spălare de bani de mare anvergură și încarcerat pe 24 decembrie 2007, la celebra închisoare Baumettes din Marsilia, eliberat pe 24 ianuarie 2008 și achitat pe 25 septembrie 2013 de către Tribunalul Corecțional din Marsilia), ajung în Guadelupa (colectivitate teritorială franceză/Departament–regiune în Caraibe) la bordul unui avion DC-8 (avion de linie cu 4 motoare cu reacție/mediu și lung curier, produs între 1959-1972 de către **Douglas Aircraft Company**, iar, mai târziu de către **McDonnell Douglas**, după fuziunea celor 2 companii) al **COTAM** (Comandamentul de Transport Aerian Militar). De aici, Prouteau și Barril vor pleca în San Salvador de unde vor recupera toți ostaticii. Un asemenea eveniment va fi „reiterat” la Ambasada Franceză din San Salvador și în prima jumătate a lunii iunie de către un grup de 12 rebeli, dar ca și în cazul precedent, în timpul pregătirii operațiunii de asalt, rebelii se vor preda militarilor de la **GIGN**.

O altă intervenție a **GIGN** în străinătate, are loc între 23 noiembrie–5 decembrie 1979 la Marea Moschee din Mecca, Al-Masjid al-Haram (în care mii de credincioși practicanți, care își făceau rugăciunile sunt luați ostatici pe 20 noiembrie/prima zi a anului 1400, după Calendarul Musulman) de către 187 de teroriști fundamentalisti saudieni și egipteni (echipați cu armament de război și susținuți din exterior de către alți 350-400 de oameni) printre care și mulți studenți de la Universitatea islamică din Medina (aparținând miliției religioase islamice Ikhwan, fondată în 1912 de către **Abdelaziz ben Abderrahmane Al Saoud/1876-1953**) opozanți al familiei regale saudiene. Șeful teroriștilor **Juhaiman ibn Muhammad ibn Saif al Utaibi** (1936-1980, militant religios saudian, fost caporal al Gărzii Naționale saudiene, aparținând unei influente familii su(n)nite din Najd), solicită în schimbul eliberării ostaticilor recunoașterea lui **Mohammed Ben Abdallah Al Qahtani** (cumnatul lui, aflat cu el în Moschee) ca Mahdi (aducătorul dreptății și justiției pe Pământ). Pentru eliberarea ostaticilor regele Khaled ben Abdelaziz Al Saoud (1913-1982) face apel la forțele speciale americane și franceze. La intervenția armată, alături de cele 3 comandouri **GIGN**, au participat cca 10.000 de militari al **GNS** (Garda Națională Saudiana), precum și **SSG** (Special Service Group) ale **Forțelor Terestre din Pakistan** (compus din 3 batalioane/cca 2.100 de oameni și o companie antiteroristă). Interdicția de a intra (pentru nemusulmani) în Marea Moschee în jurul Kaaba (un sanctuar cu o suprafață de 145 m² și

înălțimea de 13 m, respectiv, o formă aproximativă de cub, cu peretele nord-estic 12,63 m, cel nord-vestic 11,03 m, cel sud-vestic 13,10 m, iar cel sud-estic 11,22 m) pe care Religia islamică îl consideră ca primul și cel mai sfânt lăcaș de cult, îi va supune pe jandarmii de la GIGN la o ceremonie rapidă de convertire la Islam. Dar, conform notei lui Christian Prouteau, jandarmii francezi de la **GIGN** nici n-ar fi intrat „fizic” în Marea Mosechee, aceștia utilizând numai mijloace de intervenție de la distanță: injectarea unui gaz lacrimogen **CS [de tip ClC₆H₄CH=C(CN)₂]** prin peretele construcției (din beton), după perforarea acestuia în mai multe locuri. În noaptea de 4 spre 5 decembrie are loc asaltul, în care, oficial, vor pieri 244 de persoane (dintre care 127 membri ai forțelor de securitate și 117 de teroriști). În plus, 68 de teroriști vor fi luați prizonieri (printre care și Mohammed Ben Abdallah Al Qahtani), dintre care 62 (Utaybi, inclusiv) vor fi executați în diferite orașe saudiene pe 9 ianuarie 1980 (39 de saudieni, 10 egipteni, 6 yemeniți și restul kuweitieni, irakieni, respectiv, sudanezi). **Conform Profesorului John C.K. Daly de la Middle East Institute** (Washington), familia lui **Bin Laden** (Mahrous bin Laden, un frate vitreg al lui Osama bin Laden/1957-2011) ar fi fost implicată în această acțiune teroristă). În Ghost Wars, Steve Coll, afirmă că armamentul ar fi fost transportat în Marea Moscheea cu ajutorul camioanelor unei întreprinderi a lui Bin Laden, care în 1973, ar fi beneficiat de un contract de renovare (integrală, pe termen lung) al lăcașului de cult.

O altă intervenție spectaculoasă are loc cu ocazia luării de ostatici la Hotelul Fesch la Ajaccio (în Corsica de Sud/”**Ile de Beauté**”, din Franța), pe 9 ianuarie 1980 de către un comando corsican condus de către **Marcel Lorenzoni** (1944-2000/militant ultranaționalist-independentist), încarcerat (ca posibil implicat, dar ulterior, disculpat pe 6 august 1999) și în dosarul asasinării Prefectului **Claude Erignac** pe 6 februarie 1998, care moare împreună cu fiul său Petru-Pierre (în vârstă de 22 de ani, un tânăr cu lejere probleme psihice) pe 24 iunie 2000, în cursul unei dispute violente armate (cu cuțite de vânătoare) între tată și fiu. Sechestrarea clienților hotelului de către comando, va da naștere unei revolte urbane în cursul nopții. În timpul asediului acestuia de către polițiștii (cu sprijinul unei unități de **GIGN**, condus de către **Paul Barril**), un tânăr naționalist va ucide un polițist de la **CRS** (Compania Republicană de Securitate/Corp specializat a Poliției Naționale în menținerea și restabilirea ordinii și securității publice, creat în 1944) prezentă și aceasta la eveniment, iar ca ripostă, membri acesteia vor ucide (din greșală) 2 locuitori al orașului. Până la urmă, Marcel Lorenzoni (care după 3 ani de studii de medicină la Marsilia și 1 an la litere la Nisa, se va angaja în 1er RPIMa/Primul Regiment de parașutiști de Infanterie Marina, înainte de a integra Școala Națională de Subofițeri la Saint Maixent, iar ulterior Școala de Infanterie de la Montpellier, pentru a activa după terminarea studiilor ca sergent în cadrul 3^e RPIMa la Carcassonne), acceptă să se predea cu oamenii săi, lui Paul Barril, cu condiția ca ei să poată părăsi hotelul înarmați (cu armele lor). Condamnat la 4 ani de închisoare (cu executare) pentru această luare de ostatici pe 11 februarie 1981, grație, câștigării alegerilor prezidențiale de către François Mitterrand (care își ia revanșa față de Valéry Giscard d’Estaing), Lorenzoni va beneficia de o amnestie generală (acordată naționaliștilor din Corsica) ordonată de către Guvernul socialist condus de către Prim-Ministrul **Pierre Mauroy** (1928-2013, în funcție între 22 mai 1981-17 iulie 1984) și va fi eliberat pe 5 august 1981.

În sfârșit, șirul misiunilor (de succes) întreprinse de către membri **GIGN** continuă cu eliberarea ostaticilor (prin intermediul unei intervenții-surpriză), dintr-un avion

deturnat la **Le Touquet-Paris-Plage** (Departamentul Pas de Calais) în mai 1981. Piratul aerului care încerca să oblige prin actul (gestul) său, Papa, să dezvăluie cel de-al 3-lea secret al Fatimei (dezvăluit de altfel pe 26 iunie 2000) este neutralizat și arestat. Cele 3 revelații (care de fapt ar fi una singură în 3 părți) ar fi fost adresată pe 13 iulie 1917 de către Fecioara Maria (cu numele de Nôtre-Dame de Fátima) către Lúcia dos Santos și verișorii ei Jacinta și Francisco Marto în micul orașel Fátima din Portugalia.

În aprilie 1982, **GIGN** este însărcinat, din nou, cu arestarea unui furibund la Chelles (Departamentul Seine et Marne, regiunea urbana pariziană). Acesta teroriza orașul, tragând peste 2.000 de cartușe, înainte de neutralizarea lui. Pe 9 august 1982, **GIGN** intervine și în neutralizarea „irlandezilor din Vincennes” din regiunea urbană pariziană, după atacul terorist de la restaurantul evreiesc Jo Goldenberg din strada Rosiers n°7 (sectorul 4, în cartierul Saint-Gervais/al 14-lea cartier administrativ al Parisului), între 13h00-13h15, comis de către un comando format din 5 teroriști aparținând **Fatah-CR** (Consiliul Revoluționar arab, Organizația Abou Nidal, Brigade Révolutionnaire arabe sau Organizația revoluționară a musulmanilor socialiști) care va ucide 6 persoane și va răni 24. Pentru a descoperii instigatorii acestui atac armat, Președintele Franței, François Mitterrand (1981-1995), instalează la Palatul Élysée o celulă antiteroristă cu un consilier tehnic, pe care o pune la dispoziția lui **Christian Prouteau**, pe atunci patronul **GIGN**. Pe 29 august către orele 21h30 militarii de la **GIGN** conduși de către Căpitanul **Paul Barril** iau cu asalt apartamentul din Vincennes al lui Michael Plunkett, considerat ca membru al organizației separatiste irlandeze **IRA** (Armata Republicană Irlandeză, bănuită la început ca responsabilă de atac) și găsesc la acesta, în urma unei percheziții „minuțioase”, urmă de exploziv (care ar fi fost folosit în timpul atacului). În concluzie, irlandezul cu camarazii săi (care îl frecventau) sunt arestați, inculpați într-un dosar de terorism și încarcerați în detenție provizorie. După 9 luni de anchetă, la sfârșitul lunii mai 1983, ei sunt eliberați, probele fiind insuficiente pentru trimiterea lor în față justiției (instanței). Această intervenție a **GIGN** a dat naștere la o serie de polemici. Se pare că, chiar oamenii **GIGN** ar fi adus explozivul cu ei, pentru a-l putea inculpa pe Plunkett și împreună cu acesta și camarazii săi, cum „problema” trebuia „soluționată” (politic în regim de urgență), în lipsa unor dovezi clare și certe.

Pe 20 februarie 1988, **GIGN** intervine în arestarea lui **Filipe Bidart** (n.1953, șeful istoric al grupării revoluționare armate și separatiste Iparretarrak/organizația **ETA–„Euskadi Ta Askatasuna”** din Nord), din **Țara Bască** (Euskal Herria, Comunitate Autonomă–Provincie istorică care se întinde între fluviul spaniol Ebre și cel francez Adour (în nord-estul Spaniei și sud-vestul Franței pe extremitatea lanțului muntos Pyrénées, pe o suprafață de cca 20.500km² cu cca 3Mil de locuitori). Acesta devine militant al mișcării Iparretarrak după ce își termină studiile devenind învățător într-o Ikastola (o școală cu statut asociativ, în care limba de predare este, în principiu, bacă) și intră în clandestinitate pe 19 martie 1982 după asasinarea la Saint-Étienne-de-Baïgorry, a 2 polițiști (**Jackie Bouyer** și **Bernard Roussarie**) aparținând la **19e CRS** (a 19-a Companie Republicană de Securitate). După 7 ani de cavalerie (fugă de autoritățile judiciare), acesta este interpellat de către membri **GIGN** pe 20 februarie 1988 la Boucau și este condamnat de 2 ori la închisoare pe viață. Prima dată pentru asasinarea celor 2 polițiști **CRS** și a 2-a oară, pentru cea al jandarmului Roger Buschman pe 25 august 1987, la Biscarrosse. Încarcerat la **Maison Centrale** (Închisoare de Maximă Siguranță)

Clairvaux (Departamentul Aube), pe 14 februarie 2007, el va fi liberat condiționat sub control judiciar de către **TAB (Tribunalul responsabil cu Amenajarea Pedepselor)** Paris (singurul competent în materie de terorism, conform legii n° 2006-64 din 23 ianuarie 2006). După ieșirea din închisoare, Bidar va adera la partidul basc Abertzaleen Batasuna (Uniunea Patrioților/fondat în 1988, partid politic naționalist din Țara Bască franceză/Iparralde). Între 1992-1995, **GIGN**, a participat în cadrul **COS** (Comandamentul Operațiunilor Speciale, aflat sub comanda Șefului de Stat Major al Armatei) la o serie operațiuni de mare succes în Bosnia – Herțegovina, în special în ceea ce privește arestarea criminalilor de război.

În 1994, după intervenția **GIGN** la eliberarea ostaticilor din avionul companiei Air France (**Zborul AFn°896**) pe Aeroportul Internațional Marsilia–Marignane, în cele 2 decenii de existență (1974-1994), acesta, a participat (deja) la peste 650 de misiuni (mai mult sau mai puțin spectaculoase), contribuind la eliberarea a peste 500 de ostatici și arestarea a câtorva sute de infractori (criminali). În acest timp, 5 membri ai **GIGN** și-au pierdut viața la datorie și 19 au fost răniți (mai mult sau mai puțin grav, dintre care 9 pe Aeroportul Marsilia– Marignane).

În septembrie 1995, **GIGN** participă alături de **EPIGN** cu cca 800 de jandarmi la anihilarea lui **Khaled Kelkal** (islamist-radicalizat algerian), membru al **GIA** (Grupul Islamist Armat), considerat principalul responsabil de atentatele comise în Franța în vara anului 1995 în metrourile pariziane, în pădurea Vaugneray, în apropiere de Malval (regiunea urbană Lyon, Departamentul Rhône). Însă majoritatea dintre membri **GIGN** fiind tranferati, în ultimul moment într-o altă acțiune („Azalée” în Comore), este **EPIGN** care localizează și îl ucide (execută) pe Kelkal pe 29 septembrie (filmată în direct de către televiziunea locală din Lyon). Și această execuție a dat naștere la o serie de polemici. După părerea mea (care am urmărit de aproape acest eveniment), **Khaled Kelkal**, nu trebuia neapărat ucis. Cu alte cuvinte, nu putem vorbi de o legitimă apărare din partea jandarmilor, însă, într-adevăr, contrar polițiștilor (funcționari al Ministerului de Interne), **jandarmii** (atunci încă militari ai Ministerului Apărării/Ministerul Armatei din 2017) **au fost autorizați să facă uz(aj) de armă (cu muniție de război)** chiar dacă nu erau într-o situație de „**legitimă apărare**”, conform Decretului din 20 mai 1903.

În „**Operațiunea Azalée**”, este vorba de eliberarea statului african, Uniunea Comore fosta Republica Federală Islamică Comore, situată în Oceanul Indian, colonie franceză până la obținerea independenței pe 6 iulie 1975, ocupând **Arhipelagul Comorelor**, ale căror insule aparțin **Colectivității teritoriale franceze Mayotte (TOM)**. Operațiunea a avut ca scop și arestarea mercenareului **Bod Denard** sub autoritatea **COS** în septembrie-octombrie 1995. **GIGN** intervine din nou pentru arestarea unui furibund la Valaurie (Departamentul Drôme) pe 23 iunie 1997, când un membru **GIGN**, **Jean-Louis Prianon**, este ucis. Deja cu două decenii în urmă, în 2004 (după 3 decenii de la crearea sa), **GIGN** a participat (direct sau indirect) la cca 1.030-1.100 de misiuni speciale de intervenție, contribuind (direct sau indirect) la arestarea a cca 970-1.000 de criminali periculoși și la eliberarea a cca 534-621 de ostatici.

O Intervenție de mare anvergură al acestuia are loc și în 2005, în colaborare, cu **Comandoul marin „Hubert”** (creat în decembrie 1947, purtând numele locotenentului Augustin Hubert ucis în bătălia din 6 iunie 1944 la Riva Bella) pe **vasul „Pascal Paoli”**, (după numele omului politic și amiral corsican Pascal Paoli) de la **SNCM** (Societatea Națională Maritimă „Corse-Méditerranée”), deturnat e către sindicaliștii **STC** (Sindicatul Muncitorilor Corsicani, fondat pe 1 mai 1984).

Pe 19 ianuarie 2007, **GIGN** intervine spectaculos și în anihilarea unui furibund (furios turbat), înarmat, baricadat la el acasă în Gensac-sur-Garonne (Haute Garonne). În timpul asaltului, către orele 22H00, individul deschide focul și rănește mortal pe Maréchal des logis-chef (sergent) Frédéric Mortier 35 ans (promovat major, cel mai mare grad în corpul subofițerilor militari, post-mortem). Este vorba de cel de-al doilea membru GIGN care moare în cadrul unei operațiuni armate. Pe 11 aprilie 2008, GIGN participă la **Operațiunea „Thalathine”**. Este vorba de intervenția GIGN pentru eliberarea ostaticilor de pe **vasul de croazieră de lux „Ponant”** aparținând **CMA-CGM** (Compagnie Maritime d’Affrètement–Compagnie Générale Maritime), al 3-lea armator mondial de transport maritim în containere și primul francez, rezultată din fuziunea în 1996 dintre CMA (creat în 1978) și CGM (creat în 1975, prin fuzionarea dintre CGT-Compagnie Générale Transatlantique fondat în 1851 și MM-Messageries Maritimes fondat în 1855), cu sediul social-administrativ la Marsilia. La acestea se adaugă numeroase arestări ai unor teroriști (în special în Țara Bască de nord din sudul Franței al grupului IK-Iparretarrak-cei din nord, în limba bască), ai unor criminali periculoși, precum și o serie de intervenții în mediul carceral (penitenciar) contra unor rebeliuni (de mai mică sau mai mare anvergură).

Armamentul folosit de către GIGN este foarte variat și de mare precizie, de ultimă generație. În principiu, în cazul unei misiuni „ordinare”, armamentul „de bază” se compune din pistoale (3-4), un MP-5 și puști de calibrul 12 (1-2), pentru fiecare militar. Pistoalele cele mai utilizate, în funcție de dificultatea misiunii, sunt: Manurhin MR-73 cu cartușe 357 Magnum de diverse lungimi a țevii (4, 5 ¼ inci, respectiv, 8 inci și 10 inci, pentru o tragere de mare precizie); PA (Pistol Semi-automat) de talie „compactă” (în principiu Glock 19 de 9mm Parabellum/Para, echipată cu o lampă Insight Technology M3 LED sau M6 cu laser integrat, SIG-Sauer P228, FN Five-seveN și PAMAS G1S, respectiv, G26, G27); S&W 686 GFS „Stainless” cu cartușe 357 magnum și lungimea țevii între 4-10 inci; Sig-Sauer P228 (și P226) de 9 mm Para, cu încărcătoare de 20 de cartușe; Beretta 92F; FN Five-seve N Tactical IOM de 5,7 mm cu o lampă-sare Insight Technology M6 fixată pe șina Picatinny; GIAT PAMAS G1S de 9 mm Para (Parabellum); Beretta 92G; SIG-Sauer Pro SP 2022 de 9 mm Para. În misiunile „clasice” sunt utilizate MR-73 cu țeava de 4”, Glock 19 și P228. Din contră, în misiunile „kaki” (în natură) sunt preferate Glock 17 și P226. Printre pistoalele-mitralieră menționăm: HK MP5 în versiunea A5 (selector 3-Round Burst), SD3 și K-PDW (amândouă cu selectoare SEF) cu colimatoare Aimpoint CompM2 sau EOTech 550 AA, respectiv lunete Trijicon ACOG 3,5 x 35 sau încă tip „mini-lunetă” montată lateral. Pe Modelele MP-5A5 și MP 5K PDW există montaje SureFire „cocking tube mount” pe extremitatea tubului cu gaz de admisie care permit fixarea laserilor L72 de culoare roșie și L75 infraroșie, precum și a lămpilor Nitrolon P. Le MP-5SD6; FN P90 Tactical cu laser integrat și 50 de cartușe tip FN5,7 x 28mm care pot traversa și vestă anti-glonț. Puștile de luptă cele mai utilizate în

misiuni sunt: Remington 870 de calibru 12 Magnum cu colimator Aimpoint CompM2, Aimpoint 3000 ou EOTech 550 AA și o lampă cu laser; Benelli M3T Super 90 de calibre 12; Franchi SPAS 12 Special Purpose Automatic Shotgun également de calibre 12. Puștile de asalt: HK G3 TGS de 7,62 mm echipate cu un selector de tragere tip numeric și cu MSG-90 și cu o aruncătoare de granadă HK 79, respectiv un colimator Aimpoint 3000 sau 5000 cu un montaj SureFire „cocking tube mount” 490, respectiv, 491 pentru o lampă și laser în varianta diurnă; SIG-550 și 551 SWAT cu lunetă Hensoldt 6 x 42 BL, SIG-552 Commando cu un colimator Bushnell HOLOSight; HK 33 EA2 echipată cu un HK tip A3, cu un selector 3-Round Burst având 4 poziții și o lunetă diurnă Hensoldt 6 x 42 BL; GIAT FAMAS F1; HK G36C, de calibru 5,56 OTAN/NATO. Arme de precizie: MR-73 de 8 și 10 inci, modele speciale echipate cu lunete Magnum Phantom mărinde de 1,5 x (produse de către Bushnell), precum și optice 4x32; S&W; Modele Accuracy cu lunete Schmidt & Bender Mk.ÎI 3-12 x 50 și Mil-Dot: AW de 308 (7,62 mm OTAN); AWS de 308 cu o țevă echipată cu un amortizor de zgomot; AW SM de 338 Lapua Magnum (8,6 x 70 mm) pentru trageri intermediare cu muniție de 7,62mm -12,7mm; Barrett M82, Barrett M95 și McMillan, cu modelele Hécâte ÎI standard și Hécâte ÎI polimer cu o lunetă Scrome J10 10 x 40 Mil-Dot, pentru neutralizarea vehiculelor neblindate sau blindate ușor. GIGN are în dotare cca 128 de astfel de arme, echipate și cu telescoape monoculare Leica Televid 77 mm (sau l'Apo-Televid 77 mm) cu măririi până la 60 x, un binoclu Leica Vector IV (sau infraroșii Thomson Sophie, noaptea).

Echipele de trăgători de elită (compuse în general din 2 militari, un observator și un trăgător) dispun și de un telemetru laser Leica Rangemaster LRF 1200 dotată cu o optică de 7 x 21 mm având o precizie de un metru (abatere) până la o distanță de cca 1100 m, de o mini stație meteo Skywatch Geos 9 (anemometru cu palete-vânt, busolă, higrometru, termometru, barometru, altimetru). Arme sub-letale utilizate de GIGN sunt: **Pistoale Taser X26 (cu Camera Video)**, care utilizează **cu impulsuri electrice** în experimentare din 2003. Din 2006 GIGN dispune ca mijloace de deplasare și de elicoptere ale armatei terestre și ale aerului pusă la dispoziția lui de către 4^e RHFS (al 4-lea Regiment de Elicoptere al Forțelor Speciale, instalată la Baza Aeriană 107 la Villacoublay (Yvelines, regiunea pariziană)). În 2014, la 40 de ani de la înființarea GIGN, acesta a participat la cca 1.600 de operațiuni speciale, a interpellat cca 1.500 de persoane (dintre care 260 de „furibunzi” periculoși) și a eliberat 526 de ostatici. Atunci, numărul membrilor săi decedați era deja 11 (dintre care 8 morți la datorie și 3 la antrenamente). Astăzi, numărul celor uciși în misiuni este de 17 militari, iar ai celor în timpul antrenamentelor 15, având în vedere faptul că acestea sunt printre cele mai grele (periculoase) și cele mai dure (luând în considerație toate trupele de luptă de elită naționale și internaționale) având ca „obiect de activitate” combaterea criminalității și a crimei organizate de mare anvergură (inclusiv Legiunea Străină franceză, SWAT american, etc.).

În cadrul **GN (Jandarmeria Națională) franceză**, aparținând Ministerului Armelor, există și unități speciale, de elită, mai puțin cunoscute, „detașamente de intervenție” numite **PSIG** (Les Pelotons de Surveillance et d'Intervention de la Gendarmerie/Plutoane de supraveghere și de intervenție al Jandarmirei) create în 1975 sub denumirea Brigades de la Gendarmerie Départementale/Brigade ale Jandarmeriei Departamentale (**BGD**), însărcinate cu combaterea delincvenței la nivelulul

departamentelor (județelor) franceze, care din 1977 vor fi denumite **PSIG** (compuse din 12-40 de jandarmi). La început, majoritatea dintre ele erau compuse din subofițeri și jandarmi auxiliari, iar după suprimarea serviciului militar în 1999, din **GAV** (Jandarmi Adjuncți Voluntari) și rezerviști aparținând **ROGN (Rezervei Operaționale ale Jandarmeriei Naționale)**. Numărul acestora a fost în permanentă creștere de-a lungul anilor, **37 de unități în 1978, 138 peste un deceniu (1988), 310 peste încă un deceniu (1998)**, pentru ca în 2015 numărul lor să ajungă la **370 de unități** pe întregul teritoriu național, iar **astăzi, numărul lor să fie 395, operaționale 24/24h, 7z/7z.**

În 2001, după atacurile teroriste din SUA, în cadrul unui parteneriat cu **EDF Franc (Électricité de France)** creat în 1980, Jandarmeria înființează „**PSIG nucléaires**” (specializate) având în vedere faptul că după SUA, **Franța este cea de-a doua mare putere nucleară la nivel mondial** (în unități de centrale nucleare energetice). Astfel, între 2009-2012 au fost create **20 de asemenea unități**, numite plutoane specializate de protecție ale Jandarmeriei (unități de intervenție de elită antiteroriste) formate de către **GIGN** (Grupul de Intervenție de elită a Jandarmeriei Naționale) și implantate în **CNPE** (Centre Nucleare de Producție de Electricitate). Compuse din 40 de militari (jandarmi), pentru ca pe **1 septembrie 2017** să fie creat cel de-al 21-le unitate „**PSIG nuclear**” **însărcinat cu protecția** CEA (Comisariatul pentru Energia Atomică), iar în 2019 o altă unitate (ultima) pentru protecția site-ului **CEA Cadarache**. **GTA** (Jandarmeria Transporturilor Aeriene) are în componența sa, de asemenea unități numite **PSIGTA**, implantate în aeroporturile Paris-Roissy-CDG, Paris-Orly, Lyon-Saint Exupéry, Marsilia-Marignane, Nisa-Coasta de Azur și Toulouse-Blagnac.

În sfârșit, pe 30 octombrie 2015 sunt create și unități mixte „**BAC (Brigada Anticriminalitate a Poliției Naționale)-PSIG**” funcționale începând cu 2016, ceea ce va marca o primă colaborare strânsă între **PN (Poliția Națională)** o structură „civilă” de protecție a apărării instituțiilor, ale intereselor naționale și a bunurilor (compusă din funcționari ai statului) cu competență teritorială în metropole, orașe, aglomerații urbane (zone metropolitane) și **GN (Jandarmeria Națională)**, o structură de protecție națională militară, aparținând forțelor terestre, cu competență teritorială în zonele rurale și periurbane.

Notă. Unitățile de intervenție de elită **RAID** (Căutare–Asistență–Intervenție–Descurajare) create pe 23 octombrie 1985 (de către ministrul de interne **Pierre Joxe** la propunerea comisarului **Pierre Broussard**) ale **PN** (Poliția Națională) au fost create, întocmai, pentru a face față „conurenței” cu **GIGN** al **GN** (Jandarmeria Națională). Până la crearea acestora, PN dispunea de unități de intervenție de elită, cum sunt **BRI** (Brigada de Căutare și Intervenție–Brigada Antigang al PJ–Poliției Judiciare creat pe 22 septembrie 1964) și **GIPN** (Grupul de Intervenție al Poliției Naționale, creat pe 29 octombrie 1972) dar acestea erau cotate mai puțin specializate și neadaptate în intervenții de mare risc. și unitățile de elită ale poliției, pe de altă parte, ar fi generat victime colaterale.

În sfârșit, de remarcat este și faptul că dacă polițiștii au statut de „**funcționari**” ai statului (civili) și intervin doar în zonele „**cu țesut urban**” (orașe, metropole, aglomerații urbane/zone metropolitane), cca 1.729 de localități (dintre care 124 depind direct de Prefectura de Poliție Paris), jandarmii cu statut de „**militari**” sunt prezenți mai mult în zonele periurbane și rurale, iar în cazul deplasării unui deținut (pentru extracție, transfer, etc.) dintr-o zonă cu „**țesut urban**” într-una periurbană (sau rurală) nu rareori se crează disfuncțiuni în materie de „competență” teritorială care sunt gestionate cu dificultate.

Merită să menționez aici și faptul că atât unitățile de intervenție de elită ale **PN** (RAID, BRI) cât și cele ale **GN** (GIGN, SPIG) acționează în colaborare cu serviciile de informații franceze interne **DGSI** (Direcția Generală a Informațiilor Interne) creat prin decretul din 30 aprilie 2014, fostul **DCRI** (Direcția Centrală a Informațiilor Interne) care a luat naștere pe 1 iulie 2008, prin fuziunea dintre **DST** (Direcția Supravegherii Teritoriului creată pe 16 noiembrie 1944) și **DCRG** (Direcția Centrală a Informațiilor Generale, fondată în 1907), respectiv. externe **DGSE** (Direcția Generală a Informațiilor Externe) fosta **SDECE** (Serviciul de Documentare Externă și de Contraspionaj creat pe 28 decembrie 1945), prin decretul din 2 aprilie 1982.

Un rol foarte important în obținerea informațiilor joacă și serviciile de informații militare **DPSD** (Direcția Protecției Securității Apărării), creată pe 20 noiembrie 1981, membră a **CFR** (Comunitatea Franceză de Informații) prin intermediul **CNR** (Consiliul Național al Informațiilor) și succedând **DSM** (Direcția Securității Militare), devenită din 10 octombrie 2016 **DRSD** (Direcția Informațiilor a Securității a Apărării Naționale), sub comanda Generalului **Jean-François Hogard** (n.1960) iar începând din 1 septembrie 2014 **SRMA** (Serviciul de Informații al Ministerului Apărării/Ministerul Armatei din 2017) și își asumă responsabilitatea în materie de securitate al personalului, al informațiilor, precum și al instalațiilor sensibile.

Anexa 1. Legi nescrise ale Republicii franceze—Conjectura lui Matelly constă în analiza social-politică a lui **Jean-Hugues Matelly**, fost Locotenent-Colonel în cadrul **GN** (Jandarmeria Națională) și Cercetător Științific la **CNRS (Centrul Național de Cercetare Științifică)**, privind „fuziunea la rece” a **Jandarmeriei Naționale (GN)** cu **Poliția Națională (PN)**, având ca urmare „**radierea pe viață**” al acestuia din Corpul de Armată al Jandarmeriei Naționale, de către fostul Președinte al Republicii franceze, **Nicolas Sarkozy** (2007-2012), care a semnat el însuși acest document pe **25 martie 2010** (nepublicat în JO !), fiind pentru prima oară din întreaga istoria a celei de-a V-a Republici franceze (din 1958 până) că o asemenea măsură disciplinară a fost luată de către un Președinte de stat, contra unui jandarm-cercetător care s-a opus public. În vârstă de 49 de ani (născut pe 10 decembrie 1965 la Montpellier, Departamentul Hérault, Regiunea administrativă Languedoc-Roussillon, sudul Franței), Șef de Esadron (unitata militară terestră de cavalerie cu 70 de oameni, corespunzând unei Companii) în cadrul **Jandarmeriei Naționale (GN)** franceze, cercetător politolog-sociolog asociat la **CNRS** (Centrul Național de Cercetare Științifică), autor de eseuri și romane, Jean-Hugues Matelly, a avut curajul să critice public, fuziunea începând cu **1 ianuarie 2009**,

a **Jandarmeriei Naționale** (aparținând Ministerului Apărării Naționale) cu **Politia Națională** (aparținând Ministerului de Interne), în cadrul Ministerului de Interne, al Colectivităților teritoriale și al Imigrației, aflat pe atunci sub „comanda” lui **Brice Hortefeux** (Guvernul Fillon III), un apropiat intim și fidel lui Nicolas Sarkozy.

Prezentat în ședința Consiliul de Miniștri din 21 august 2008, la propunerea Președintelui Sarkozy, proiectul de lege, prin care **GN** urma să treacă de sub tutela Ministerului Apărării sub a celei de Interne, a fost adoptat de către Senat în „**prima lectură**”, în urmă unei ordonanțe de urgență, din data de 17 decembrie 2008. Este pentru prima oară din istoria celei de-a V-a Republici Franceze că o asemenea fuziune are loc și că o asemenea măsură disciplinară este luată de către un Președinte de stat contra unui jandarm (de mare valoare militară și intelectuală). Din fericire pentru el, unele „efecte distructive” ale acestei măsuri disciplinare au fost suspendate de către Consiliul de Stat pe 29 aprilie 2010! (*Jandarmeria i-a plătit în continuare salariul și îl caza în localurile sale, în ciuda faptului că el era „radiat pe viață” din acest Corp militar, conform decretului din 25 martie 2010*). Înainte de radierea sa, acest jandarm, Șef de promoție al Școlii de Ofițeri de la Melun (Școală Superioară de Înalte Studii Militare, Departamentul Seine et Marne, Regiunea urbană pariziană), pe de o parte, își desfășura o carieră militară (de excepție) în calitate de Comandant de Companie la Blois (Departamentul Loir et Cher, Regiunea administrativă Centre), de raportor al Comisiei de Recurs al Militarilor și Controlor de gestiune (în Regiunea administrativă Picardie), iar pe de altă parte, o carieră de cercetător științific în cadrul **Centrului de Studii și Cercetări al Poliției (CERP)** al **IEP** (Institutul de Studii Politice-„Sciences Po”, una dintre cele mai celebre Școli Superioare de Înalte Studii, în domeniul politologiei, științelor economice și sociale) de la Toulouse, respectiv la **Centrul de Cercetare Sociologică al Dreptului și al Instituțiilor Penale (CESDIP)**, un laborator al CNRS. Dar, după cum era și de așteptat, miercuri pe 12 ianuarie 2011, **Consiliul de Stat** (francez) a anulat suspendarea din Corpul Militar al GN (Jandarmeria Națională franceză) al lui **Jean-Hugues Matelly**, jandarm-cercetător științific asociat la **CNRS** (Centrul Național de Cercetare Științifică) care, ulterior, a fost reabilitat.

Merită de remarcat faptul că chiar înainte ca **Jean-Hugues Matelly**, cercetător și doctor în științe politice la **CNRS**, să-și exprime punctul său de vedere în presa scrisă în cadrul unor analize sociologice, el a redactat un articol contestatar (în colaborare cu un coleg de la CNRS, **Cristian Mouhana**, civil!) privind „fuziunea” dintre PN și GN, precum și „efectele” ei nedorite, pe site-ul „**Rue89**” la sfârșitul anului 2008, cu puțin timp înainte ca GN să fie transferat în plan „**operational**” și „**bugetar**” sub tutela Ministerului de Interne (incepând din 1 ianuarie 2009).

Anex 2. Ministerul Apărării Naționale Franceze (al Armelor) dispune de mai multe școli de înalte studii (Grandes Ecoles) care formează ofițeri în diferite domenii

- **École polytechnique** (Școala politehnică, fondată în 1794, ofițeri–ingineri în armament)
- **École spéciale militaire de Saint-Cyr** (Școala specială militară Saint Cyr, fondată în 1802, ofițeri ai Armatei Trestre și ai Jandarmeriei Naționale)

- **École navale** (Școala navală, fondată în 1830, ofițeri ai Marinei Naționale)
- **École des officiers de la Gendarmerie nationale** (Școala de ofițeri a Jandarmeriei naționale, fondată în 1918)
- **École de l'air et de l'espace** (Școala Aerului și a Spațiului, fondată în 1933, ofițeri ai Armatei Aerului)
- **École nationale supérieure de techniques avancées Bretagne** (Școala națională superioară de tehnici avansate din Bretania, fondată în 1819 și refondată în 1971, ofițeri–ingineri de studii și tehnici de armament)
- **École de santé des armées** (Școala de sănătate a armatelor, fondată în 1888 și refondată în 2011, ofițeri –medici și farmaciști militari)
- **École des commissaires des armées** (Școala de comisari ai armatelor fondată în 2013)
- **École nationale supérieure des ingénieurs de l'infrastructure militaire** (Școala națională superioară de ingineri ai infrastructurii militare, fondată în 2010, ingineri–militari de infrastructură a Apărării naționale)

Bibliografie (Jurnalul Bucureștiului)

[⁰¹] Articol dedicat militarilor elitiști ai GIGN (Grupul de Intervenție de elită a Jandarmeriei Naționale franceze). Pirateria somaleză de pe vasul (iahtul) de croazieră (de lux) „Ponant” și epilogul unei grave erori judiciare, recunoscută, oficial, de Statul francez. Secretul de stat al unui „infern indian”, un mare succes pentru GIGN dar un profund eșec pentru Justiția franceză.

[⁰²] Subiect de teză de doctorat. Poliția Judiciară (PJ–DCPJ, SRPJ, BRI, OCLCIFI) și unitățile (forțele) de elită ale Poliției (PN–RAID, BAC) și ale Jandarmeriei Naționale (GN–GIGN, GEIPN, PSIG) franceze care intervin în combaterea marii criminalități (intervențiile lor spectaculoase, detaliate și controversate, în conflicte și jafuri armate, atacuri teroriste, kidnapping, etc.) și a crimelor economico–financiare (GIR, TRACFIN, ATTAC). Serviciile de informații (DGSI, DGSE, DPSD), etc. PAF (Poliția Aerului și Frontierelor). Infraționalitatea criminală (crima organizată) și combaterea acesteia pe marile aeroporturi internaționale ale lumii (companiile aeriene, ADP Paris, codurile AITA și OACI, certificate IOSA, clasificări, accidente celebre, etc.). Regimul armelor și munițiilor în Franța (clasificări, legislația în vigoare)

[⁰³] Remember. „Asociații” mei Michel Ardouin („Porte–Avions”) și Charlie Bauer (revoluționarul „Robin Hood”)–asociații lui Jacques Mesrine („inamicul public n°1 al societății civile”), autori de pagini remarcabile în istoria criminală franceză contemporană. Mon „associé” Michel Ardouin („Porte–Avions”) l’associé de Jacques Mesrine (L’ennemi public n°1) et Charlie Bauer (révolutionnaire d’extrême gauche) auteurs des pages remarquables dans l’histoire de la grande criminalité française contemporaine

[⁰⁴] Atacurile teroriste islamiste din 7 – 9 ianuarie 2015 în Metropolis of Greater Paris (de la Charlie Hebdo, Montrouge și Hyper Cacher Center). Procesul (Corespondență de la Tribunalul Judiciar Paris – Curtea cu Jurați Specială – prof. dr. Thomas CSINTA, atașat de presă OADO – Națiunile Unite)

[⁰⁵] Atacurile teroriste islamiste din 7–9 ianuarie 2015 în Metropolis of Greater Paris (de la Charlie Hebdo, Montrouge și Hyper Cacher Center). Verdictul (Corespondență de la Tribunalul Judiciar Paris–Curtea cu Jurați Specială–prof. dr. Thomas CSINTA)

[⁰⁶] Atacurile teroriste eșuate de la Villejuif (Métropole du Grand Paris). Investigații aprofundate. Procesul & Verdictul. Sid Ahmed Ghlam, condamnat la închisoare pe viață. Corespondență de la CJS (Curtea cu Jurați Specială) Paris

[07] Atacul terorist islamist de la bazilica Notre Dame de l'Assomption de la Nisa. „Barbaria islamistă“ care succede asasinarea profesorului Samuel Paty la Eragny-sur-Oise și atacurile teroriste islamiste care le-au precedat. Tentativa de asasinat contra preotului grec ortodox Nicolas Kakavelakis de la biserica Annonciation Lyon. Oficial & oficios (Corespondență din Franța)

[08] Subiect de teză de doctorat inter-pluri și transdisciplinar. Crime sexuale. Dispariții misterioase. Nebuloasa (pedo)criminalității în regiunea frontalieră franco – belgiană și studiul ei cu ajutorul sistemelor (formale) complexe. Cei 3 „monștri sacri” ai violului, pedofiliei și asasinatului în serie: „Măcelarul din Yonne” (Emil Louis), „Demonul belgian” (Marc Dutroux) și „Pădurarul din Ardennes” (Michel Fourniret). În căutarea și restabilirea adevărului istoric. (Prof. dr. Thomas CSINTA, atașat de presă al Poliției Capitalei și al OADO – Națiunile Unite)

[09] Subiect de teză de doctorat. Ziua Internațională a scriitorilor încarcerați. Scriitori francezi celebri ai celei de-a V-a Republici, „formați” în umbra vieții (în mediul carceral: Alain Caillol, Alphonse Boudard, Albertine – Damien Sarrazin, Michel Ardouin, Charlie Bauer, Jacques Mesrine)

[10] Erori judiciare oficioase. Dosarul criminal Dany Leprince. Masacrul de la Thorigné sur Dué, după un sfert de secol. Drama unui nevinovat condamnat la închisoare pe viață. În căutarea adevărului istoric (Erreurs judiciaires officieuses. Le massacre de Thorigné-sur-Dués, un quart de siècle après. Le drame d'un innocent condamné à perpétuité. En quête de vérité). Corespondență din Franța (Prof. dr. Thomas CSINTA, atașat de presă al Poliției Capitalei și al OADO – Națiunile Unite)

[11] Toulouse („focar” al islamismului radical), „plânge cu lacrimi de sânge”! Procesele și Verdictele în dosarele AZF Toulouse și Asasinatele lui Mohammed Merah (corelate datorită unei suspiciuni conform căreia catastrofa industrială de la AZF Toulouse s-ar fi datorat unui atac terorist islamist). Corespondență din Franța (Toulouse și Paris – prof. dr. Thomas CSINTA, jurnalist de investigații criminale, atașat de presă al Poliției Capitalei și al OADO–Națiunile Unite, detașat la Curțile cu Jurați ale Tribunalului Judiciar, atașat de presă al Poliției Capitalei și OADO–Națiunile Unite)

[12] Infernul indian, un secret de stat (Poliția Capitalei – „Mondo Police”, Monitorul Organizației pentru Apărarea Drepturilor Omului – Națiunile Unite – „Mondo Cane”. Corespondență din Somalia – prof. dr. Thomas CSINTA, atașat de presă al Poliției Capitalei și al OADO – Națiunile Unite)

[13] Cele 7 păcate „capitale” ale unui fost președinte de stat francez. Incursiune în istoria unui „five-year term”, a celei de a V-a Republici, plin de reforme, care a eșuat pe „the green mile” a istoriei Republicii.

[14] Legi nescrise ale Republicii Franceze. Un „păcat” fatal al unui fost Președinte de Stat francez! (Corespondență din Franța – prof. univ. dr. Thomas CSINTA)

[15] Legi nescrise ale Republicii franceze. Conjectura lui Jean-Hugues Matelly. Eppure io credo! (Corespondență din Franța – prof. univ. dr. Thomas CSINTA)

[16] Accesul în sistemul (ultra)elitist francez, napoleonian, de Înalte Studii „Grandes Ecoles” (științifico – ingineresc, economic – comerciale, medico – farmaceutice, social – politice, literar – artistice, judiciare, militare, etc.) – un sistem educativ ultraselectiv, ultraperformant și unic în lume, care domină învățământul superior francez de sute de ani! (Corespondență de la prof. univ. dr. Thomas CSINTA – Paris)